

MÜSLÜMANLARIN REHAVETİ VE DÜNYEVİLEŞME

Euzübillahimineşşeytanirracim

Bismillahirrahmanirrahim

el-Hamdülillahi rabbil âlemîn hamden kesiran tayybinan mübareken fih ala külli halin ve fi külli hin Vessalatü vesselamü alâ seyyidina Muhammed'in ve alâ âlihî ve sahibihî ecmain ve men tebihu bi ihsânin ila yevmin din.

Emmâ ba'du fe kâle Resûlullâh sallallahu aleyhi ve sellem.

أَتَخَوَّفُ عَلَى أُمَّتِي اثْنَتَيْنِ: يَتَّبِعُونَ الْأَرْيَافَ
وَالشَّهَوَاتِ، وَيَتْرُكُونَ الصَّلَاةَ. وَالْقُرْآنُ يَتَعَلَّمُهُ
الْمُنَافِقُونَ يُجَادِلُونَ بِهِ أَهْلَ الْعِلْمِ

E-tehavvefu 'alâ ümmetî'sneteyni yet-be'üne'l-eryâfe ve's-şehvâti ve-yetruküne's-salâte.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'den Taberanî'nin kaydettiğine göre. Ukbe radiyallahu anhten. Şu okuduğumuz hadîs-i şerîf vârid olmuş.

Manâsı şöyle:

E-tehavvefu 'alâ ümmetî'sneteyni. Ümmetimin konusunda iki şeyden korkuyorum.

Yetbe'ûne'l-eryâfe. Bolluk ve rahatlık yerlere takılırlar, meylederler, oralara göçerler.

ve's-şehvâti. Ve nefislerinin zevklerine arzularına uyarlar.

ve-yetrukûne's-salâte. Namazı ve Kur'an'ı terk ederler.

Şimdi bu nasıl oluyor? Mekke'nin havası sıcak. Taif'in dağları çok yüksek. Üzerleri de yayla. Yemyeşil. Mekke'de ağaç yok, çöl, taşlık, sıcak, yukarısı fevkalade güzel, bağlık, bahçelik, meyvalık bir yer. Çok güzel. Taif'in dağları, öteleri, berileri geniş bir alan. Ama oraya çıkıncaya kadar araba su kaynatıyor. Öyle yokuş.

Bolu Dağları filan solda sıfır kalır. Veyahut namlı dağlar neredeyse böyle çok yükseklerle çıkartan. Taif'in dağları dört bin metre filan yükseklikte yani. Çok yüksek dağlar var. Gezdik oralarda. Çok güzel yazlık yerler. Çok güzel sayfiye yerleri. Bağlık bahçelik meyvalık. Tahmin etmezsin yani Arabistan'da öyle

bir yer olacağını. Böyle şeyleri sever millet. Oralara gider. Oraya gidince ne oluyor?

Ve-yetrukûne's-salâte, ve'l- Kur'ânu.

Namazı ve Kur'an'ı terk ederler diyor Peygamber Efendimiz. Ya doğrudan doğruya insan namaz kılmaz, Kur'an okumaz. Öyle terk eder. Ya da oralara gidince cami yok, cemaat yok. İlim yok, irfan yok. Dağın başında yayla. Sefalı, esintili, tatlı, hoş, meyvalık.

Rahat ama hani cami? Hani cemaat? Hani Cuma? Hani ilim? Hani irfan? Hani Kur'an? Yok. Nerde? Onlar aşağıda. Mekke'de. Orada var ama şehirlerde var ama sayfiye yerlerinde yok. Çıkıyorlar yaylalara. Gidiyorlar sayfiye yerlerine. Namaz yok, niyaz yok, Cuma yok, ilim yok, irfan yok, Kur'an yok. İşte bundan korkuyorum, diyor Peygamber Efendimiz.

Kur'an'ı da kim okur bu sefer?

Yete'Allemuhu'l-münâfikûne. Kur'an'ı bu sefer münafıklar öğrenir. Münafık keyfinden, sevdiğinden öğrenmiyor. Neden öğreniyor? Onu da söylüyor.

Yücâdilûne bi-hî ehle'l-ilmî. İlim, irfan, takva, dindarlık, ihlas sahibi insanlarla müca-

dele ederler. Ötekiler dinlerler tilki gibi. Kur'an'ın manalarını bilirler. Berikiler yaylalarda kafa gezdiriyorlar. Bunlar biliyor. Ondan sonra onlara şaşırtıcı şeyler söylerler.

Bundan ne anlıyoruz? Bu hadîs-i şerîften çıkarabileceğimiz dersler nedir?

Bir; keyfimizi, zevkimizi, sayfiyemizi, tatilimizi değil sevabı düşüneceğiz, ahireti düşüneceğiz. Allah'ın rızasını düşüneceğiz. Allah'ın rızası nerdeyse oraya gideceğiz? Herkes deniz kenarlarına gidiyor.

Çıplaklık, eğlence, lehviyât, şehvât hepsi orada. Biz oraya gitmeyeceğiz. Neden? E oraya gidince sen kendini tutsan bile çoluk çocuğunu tutamazsın. Babacığım izin istiyorum. Arkadaşlarım dışarıda bekliyor bilmem ne filan. Giderler, eğlenceye kapılırlar, alışır-lar.

İlmin, irfanın, namazın, niyazın, ibadetin, taatin olduğu yere gideceksin. Öyle bir yer yayladaysa oraya git o zaman. Belki şartlar değişir de bakarsın hocalar şehirlerde barındırılmıyor, rahat edemiyor, takip ediliyor. O zaman git onlardan öğren.

Mühim olan camiye, cemaati, ilmi, irfanı, Kur'an'ı terk etmemek. En önemlisi Kur'an'ı öğrenmek. Yani biz müslümanlar *Eşhedü enlâ ilâhe illallah. Eşhedü enne Muhammed'en abduhû ve Resûlühû* diyoruz. Peygamber Efendimiz'e indirilmiş olan Kur'an'ı Kerîm'i mutlaka bilmeliyiz. Mutlaka Kur'anı Kerîm ne diyorsa bizden ne istiyorsa onu bilmeliyiz ve yapmalıyız.

Kur'an'ı öğrenmeliyiz. Maalesef maalesef Kur'an'ı Kerîm bilgisinden bütün cemaatler sıfırda kalır. Sınıfta kalır. İmtihan et. Süleymaniye Camii'sinin kapısında dur. Nuruosmaniye'nin kapısında dur. Fatih'in kapısında. Fatih'te belki böyle Kur'an'ı bilen cemaat çıkabilir. Fatih'te bir bereket var. Her köşede hocalar bir şeyler okutuyor, öğretiyor. Talebeler toplanıyor. Fatih'in hâli güzel mâşaallah. Fatih Camii'nin. Ama çok yerlerde insanlar bilmiyorlar.

Hoşuma giden bir şey İngiltere'de Manchester şehrinin bir dağında mıydı bir yere götürdüler bizi. Eski bir hastaneyi satın almış. Pakistanlılar mı Hintliler mi kimlerse oralarından. Dönümlerce arazi. Uçsuz bucaksız. Yeşil-

lik tepe. Kocaman binalar. Girdik, gezdirdiler bizi. Şahane sınıflar. Büyük. Hepsi de böyle rahlelere oturmuş. Sıra usulü değil. Rahle usulü. Hoca da mindere oturmuş. Şöyle üç kenara dizilmişler. Tefsir dersi, hadis dersi, kelim dersi, fıkıh dersi.

Tüm dersler okutuluyor. İngiltere'nin göbeğinde. Mükemmel bir şekilde Arapça. En derin kitaplar. Bizim büyük sevdiğimiz büyük alimlerin kitapları okutuluyor. Yüzlerce talebe. Camisine gittik muhteşem bir cami. Kocaman. İçerde arı kovanı gibi vızır vızır hafızlar hafızlığa çalışıyor. Elhamdülillah. Avrupa'nın bağrında bunların hepsi İngilizce biliyor. Bu çocuklar dinî bilgileri öğrenecekler. Her biri bir yere hoca gidecekler. Anlatacaklar İslâm'ı inşaallah.

Çalışmamızın böyle olması lazım. Bu dünyanın keyfi, zevki için çalışıp sayfiyelerde, tatillerde ömürleri zayi etmek yerine. Namazı kılabileceğimiz, Cumalardan mahrum kalmayacağımız, ilim irfan meclislerinden mahrum kalmayacağımız yerlere devam edeceğiz. Ümmetimden korkuyorum böyle yapar-

lar diye, diyor. Hakikaten de sıcağı gördü mü insan ne yapacağını şaşırıyor.

Bir sıcak oldu. Feleğimizi şaşırdık. Buram buram terliyorsun, bitmiyor sıcaklık. Dışarı çıkıyorsun ,camı pencereyi açıyorsun. Dışarı da sıcak içersi de sıcak. Çok zor oluyor. Tamam nereye gidelim? Yaylalara. Haydi. O zaman işte olmuyor. Allah'ın rızası nerdeyse oraya göçeceğiz. Oraya gideceğiz, o işi yapacağız.

a. Camiye Uzak Yoldan Gelmek

Kur'ân'ı da biz okumuyoruz başkaları öğreniyor. Din düşmanları gayrimüslimler öğreniyor. Terletiyor. Müslümanların karşısına çıkıyor. Selman Rüştü bilmem ne. Bir uyduruk rivayetten bir fitne sokuyor. Yeri göğü birbirine katıyor.

İkinci hadîs-i şerîf.

أَتَدْرِى لِمَ مَشَيْتُ بِكَ هَذِهِ الْمَشِيَّةَ؟ لِتَكْثُرَ عَدَدُ
الْخُطَا فِي طَلَبِ الصَّلَاةِ

E-tedrî li-me meşeytu bi-ke hâzihi'l-meşyete? Li-teksure 'adedü'l-hutâ. Fî talebi's-salâti.

Zeyd b. Sabit *radıyallahuanh*'ten Tahâvî ve diğer kaynaklar, Taberânî filan rivayet etmişler.

Peygamber Efendimiz sahabesinden bir zatı almış. Onunla beraber herhalde biraz dolambaçlı yollardan uzunca yürümüş mescide gitmişler. Yan yana yürüyerek. Ondan sonra buyurmuş ki:

E-tedrî li-me meşeytu bi-ke hâzihi'l-meşyete? Bu işi sana neden yaptırttım, seninle niye böyle yürüdüm biliyormusun? diye sormuş.

Li-teksure 'adedü'l-hutâ. Adımların sayısı çok olsun diye yaptım.

Fî talebi's-salâti. Namaza yetişeceğiz diye attığın adımların, namaz kılmaya gidiyorum diye attığın adımların çok olması için bu yürüyüşü sana yaptırdım.

Namaza atılan her adımda bir günah affolur. Bir hasene bağışlanır. Kulun derecesi bir derece yükseltilir. Camide kılınırsa namaz 27 kat sevaplı olur. Mahalle camisinde kılınırsa. Cuma namazı kılanan camide namaz kılınırsa? O zaman 50 kat sevap olur. Takvâ ile

verâ ile ihlas ile iman ile irfan ile düşünme düşünme edep ile namaz kılınırsa 1000 kat fazla olur sevap. Aynı imamın arkasında birisi 1000 misli sevap alır. Ötekisi 1 alırken. 1000 misli fazla alır.

Edep, tefekkür, irfan, takvâ, ihlas. Çok önemli. Ne yaptığını bilerek. Ben Cenâb-ı Hakk'ın divanında duruyorum. Huzuruna giriyorum. Mü'minin miracıdır namaz. Peygamber Efendimiz'in Miraç'a çıktığı gibi ben de huzûr-i Rabbü'l izzete giriyorum. Kapılar açılıyor. Hûrîler iki tarafa dizilmiş. Cenâb-ı Mevlâ'nın divanına giriyorum, diye o şuurla kılarsan. O duyguyla. Onun tadına doyum olmaz. Sevabını da saymak mümkün olmaz.

Namaz bu kadar önemli. Namaz günde 5 defa bizi yıkıyor. Biz bu yıkanmalar olmasa üzerimizde boya üstüne boya atıla atıla böyle her tarafı dolan kalın bir kir tabakası birikir. Ne yüzümüz görünür ne gözümüz görünür. Ne hayat kalırdı bizde. Ama günde 5 defa abdest alıp namaz kıldığımız için temizleniyoruz. Camilere gelince bu daha da kuvvetli şekilde oluyor.

Onun için mutlaka ve mutlaka hele hele yatsı ve sabah namazlarına mutlaka geleceksiniz. Birbirinize telefon edeceksiniz. Kaldıracaksınız. Gençler birbirlerine telefon edecek. Kaldıracaklar. Yaşlılar birbirleriyle yardımlaşacaklar. Ya ben geç yatıyorum kalkamıyorum. Sen bana telefon ediver. Hazırlanam bilmem ne. Geçerken bir kapıya vuruver. Al beni. Camiye beraber gidelim. Benim arabam yok. Birisini getirmek tabi o kimsenin sevabını da aynen almak demek. Seyhan bizi sabahları geliyor, alıyor. Götürüyor tekrar. Bir kendisi sevap kazanıyor. Bir kat da getirdiği insanlardan dolayı sevap kazanıyor. Bir de oğlunu getiriyor. Bir de ondan sevap kazanıyor. Başkasının hayır yapmasına vesile olduğu zaman o sevaplar da yapan kimseye geliyor. Aracı olan kimseye geliyor.

Onun için bu cami işine çok dikkat edelim. Burada bak Elhamdülillah sabah ve yatsı namazlarından sonra Peygamber Efendimiz'in mübarek hadislerini okuyoruz. Her hadis bir hazine. Onları öğrenip uygularsak ne sevaplar alacağız. Bunları okurken dinlerken zaten çok sevap alıyoruz. Her camide bu yok. Hangi camide var böyle vaaz. Haftada iki gün müf-

tülükten bir vaiz gelecek de vaaz verecek. Onunla açlıktan karnı sırtına yapışıyor millet. Karnı çöküyor, içine göçüyor, kalmıyor. Sırtına yapışıyor. Manevî açlıktan.

Neden? Konuşma yok. Kadınlara konuşma hiç yok. Kadın vaiz yok. Kadro bulamıyorlar mış. Erkek vaizler de haftada iki gün. Çubuk'ta vaiz adam. Ankara'dan iki gün gidiyor. Vaaz verip dönüyor. Maaşı alıyor hoca. Çocuklara Kur'an okut diyorsun. Ben imamım, diyor. Namaz kıldırarakla vazifeliyim. Öğretmen değilim, diyor. Allah müstehakını vermesin. Allah ıslah etsin. Millet namaz kılabilir. Namaz kılmak zor bir şey değil ki. Kıldırarak zor bir şey değil ki.

Hocalık çok daha yüksek bir şey. Çok daha önemli bir şey. Çocuklara yazın ders vermiyor. Böyle köylere rastladık. Bizim talebe arkadaşlar gittiler de onlar Kur'an öğretiler oradaki çocuklara. Böyle batıyor İslâm. Böyle mahvoluyoruz. Böyle yıkılıyoruz. Böyle geriliyoruz. Bundan vicdanımızın sızlaması lazım. Osmanlı Devleti elimizden gitti. İspanya, Endülüs elimizden gitti. Balkanlar, Kafkasya elimizden gitti.

Kazan neresi biliyor musun? Kazan Hanlığı neresi? Moskova'ya çok yakın bir yer. Çok kısa bir mesafe. Moskova'ya kadar yaklaşmış ecdadımız. Ama oraların hepsi elden gitti. Türkistan elden gitti. İmâm Buhârî'nin diyarları vesaireleri. Kimlerin idaresinde şimdi? Bundan vicdanımız sızlamıyor mu? Üzülüyor muyuz? Yani 100 dolar ceza yesek bir hafta acısı içimizden gitmiyor. Ne biçim hamiyet ne biçim sevgi. Ne biçim bağlılık. Ne biçim Müslümanlık bu halimiz.

Dünyanın her yerinde İslâm geriliyor. Müslümanlar eziliyor. Biz de ilgilenmiyoruz. Teşkilatlar kurmamız lazım. Teşkilatlarımızın sağlıklı çalışması lazım. Zenginlerin yardımlarının fakirlere doğrudan doğruya gerçekten ulaştırılması lazım. Burada çeşitli teşkilatlar kurulmuş. Televizyonu açıyorum. Afrika'nın fakir yerlerini çocukları gösteriyor bu çocuklara yardım ediyoruz biz, diyor. Siz bize yardım edin, diyor. Bu çocukları alıyoruz, okutuyoruz, diyor. Yetiştiriyoruz, diyor hakikaten sefaletini çekiyor ondan sonra bir de okullarda düzenli giyimli böyle yaşadıklarını gösteriyor.

Bunların zenginleri de veriyorlar paraları. Oradaki yerlilerin, zencilerin, siyahîlerin çocukları ne oluyor? Bunların elinde yetiştiriyor. Sonra ne oluyor? Hıristiyan oluyor. Sonra ne oluyor? Dünya ve âhiretleri mahvoluyor. Kayboluyor. Belki onların eskiden yaşadıkları diyar müslüman diyarıydı.

Eskiden biliyor musunuz Arnavutluk'un yüzde 99'u müslümandı Arnavutluk'un. Şimdi ne kadarı müslüman? Yüzde 60 - 70'i. Demek ki epeyce bir kayıp var. Birkaç senede bu kadar kayıp olunca bir asır geçince ne olur? O diyar elden gider. Gitmiş. İslâm diyarları bir bir elden gidiyor. Aman ne yapacaksak yapalım. Çalışalım gayret edelim. Namaz önemli. İbadet önemli. Teşkilatlanmak önemli. İslâm için çalışmak önemli.

b. Sadakayı Doğru Yere Vermek

Üçüncü hadisi şerif.

اتَّخِذُوا عِنْدَ الْفُقَرَاءِ أَيَادِي، فَإِنَّ لَهُمْ دَوْلَةً يَوْمَ
الْقِيَامَةِ

İttehizû inde'l fukarâi eyâdiye. Fe-inne le-hum devleten yevme'l-kiyâmeti.

Hız. Hasan b. Ali *radiyallahu anhumadan* rivayet olunmuş ki. Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuş. Fakirlerin yanında eller ediniz.

Ne demek? El edinmek. Yani fakirlerin elleri sizin olsun. O elleri siz bağışla doldurun. Hediye ile fakire yardımla doldurun. O eller sizin olsun. Sizin için kalksın. “Yarabbi şu müslümana sen lütfeyle.” Bize yardım etti. İhsan etti. İkram etti. Zekat verdi. Sadaka verdi. Şuna lütfeyle, diye bu fakirin elleri sizin olsun, sizin için kalksın duaya. Fakirlerin yanında eller edinin.

Fe-inne le-hum devleten yevme'l-kıyâmeti. Çünkü kıyamet gününde izzet ve devlet sırası onların olacak. Onlar kıymetli olacak.

Kıyamet gününde kim kıymetli olacak? O mazlum fakirler. O aç açık kalanlar. O fukarâ-i sabirîn. Hem müm'in hem yoksul hem de sabrediyor. Allah onlara çok öncelik verecek, çok nimetler verecek, çok haklar verecek. Onlara diyecek ki. “Kalkın. Şu mahşer halkı içinden size kim yardım ettiyse alın getirin. Şefaât edin.” diyecek. Onlar da kendi-

lerine kim yemek yedirmişse. Kim giydirmişse. Kim iyilik yapmışsa tutup tutup getirecekler Cenâb-ı Hakk'ın huzuruna. "Yarabbi bu bana yardım etmişti." diyecekler. Sıra onların olacak.

Bu dünyada sıra zenginlerde. Âhirette sıra fakirlerde olacak. Onun için onların kalbini kazanmaya çalışın. Onların ellerinin sizin için açılmasına gayret edin, diyor. Hocam burada fakir yok. Nasıl yapalım bu hadisi nasıl uygulayalım? Avustralya'da fakir yok. Devlet fakirlere yardım ediyor. İşsizlere yardım ediyor. Bir adım atıver şuraya. Filipinler'e gidiver. Endonezya'ya gidiver. Bangladeş'e gidiver. Gör sefaleti. Yüreğin parça parça olur.

Akıllı bir arkadaşına rastladım. Hacca gidiyorduk. Bizim kafileden. Manila'da - Filipinlerin başşehri Manila'da- uçağımız oraya gitti. Oradan hacca gideceğiz. Öyle bir yol bulduk. Filipin Havayollarından bilet almış arkadaşlar. Şimdi Manila'ya gittik. Manila'da hemen havaalanının yanındaki otele bizi yerleştirdiler. Öteki uçağın kalkma zamanını bekliyoruz otelde. Bir arkadaş var. Kayboldu

kafilenin arasından. Tabi onlar biliyorlar. Biz bilmiyoruz. Seyahat tecrübemiz yok.

Manila'ya inmişler. Taksi tutmuşlar, para vermişler. Havaalanında durmamışlar. Şehre inmişler. Şehrin camisine gitmişler. Şehrin camisi var. Filipinler'de çok müslüman var. Sahip çıkmıyoruz ki. Müslümanlar perişan. Müslümanların nerde olduğundan haberimiz yok. Vietnam'da müslüman var. Tayland'da müslüman var. Çok müslüman var. Haberimiz yok. Takip yok. Tespit yok. Liste yok. Araştırma yok.

Rumlar, Hıristiyanlar, Konya'da metropolitlik açıyor. Konya'da Hıristiyan yok ki şimdi. Olsun. Biz açalım da çalışmaya başlayalım da. Çocukları kandırırız. Fakirleri tavlarsınız. Filancaları avlarız. Orada yavaş yavaş haç taktırırız boyunlarına. Kilise açtırırız diye çalışıyorlar. Ve başarıyorlar. Sonunda bu işleri yapıyorlar. Birçok şehirde yapıyorlar bunları. Haberiniz olsun. Bizim haberimiz yok.

Manila'ya gitmiş. Buradan cebine aldığı zekâtlarını, sadakalarını, hayırlarını orada fukarâ-i müslimîne dağıtmış. Ama ağlayarak geldi. Hocam sefaletlerini bir görseniz, dedi.

Uyanıklığına hayran kaldım arkadaşın. Hacca gidiyor. Zekâtları cebine doldurmuş. Orada demek biliyor, duydu veya gördü daha önceden. Zekâtları dağıttı. Gözü yaşlı geldi. Onların duasını aldı.

Bunu gelişigüzel yaparsak insaf sömürüsü yapan teşkilatlara paraları kaptırırız. Doğru. Bu da var. Dilenci teşkilatları var. Bir takım zalim mafyalar çeteler bunları alıyor. Çocukları küçükken kollarını bacaklarını kırıyor. Sakatlaştırıyor. Yerde dilendirmek için. Bakıyorsun kafası bu tarafta. Ayağı bu tarafta. Eli bu tarafta. Acayip. Yani doğumda öyle değil. Ondan sonra getiriyorlar. Müslümanların karşısına sırayla diziyorlar beşer metre arayla. Barikat gibi.

Ondan sonra 'haci baba, haci baba' sümüklü çocuk para istiyor. Senin de yüreğin parçalanıyor. Veriyorsun. Veriyorsun ama o para çocukta kalmıyor. O kadında kalmıyor. Kadın iki çocuğu almış. Çocuklar çıplak. Altında bir şey yok. Üstünde bir şey yok. Oturuyorlar. Annesi de oturuyor. Bir tanesi kucağında, emziriyor filan. Parçalanıyor yüreğin. Çıkartıp parayı veriyorsun. Ona kalmıyor ki.

Teşkilat. Hasılatın büyük bir kısmını alıyor. Onları ertesi gün gene dilendirtiyor. Teşkilat alıyor.

Polisler niye bunu engellemiyor? Engelleyecek polise de pay ayırıyorlar. Cuma günü bakıyorsun Harem-i Şerîf'in safları arasında bacaksız. Yani bacakları kesik, kolları sakat insanlar. Saftan böyle öbür tarafa kadar gidiyor. İkinci safa geçiyor. Buradan üçüncü safa geçiyor. Böyle gidiyor. Herkesten para alıyor alıyor. Ona gitmiyor ki. Zaten sen onlara acıdıkça yeni doğan çocukları ayrıca sakatlıyorlar. Dilenme malzemesi makinesi üretiyorlar.

Ne yapmak lazım? Bunların önüne geçmek lazım. Hakikî fakirleri bulmak lazım. Çalışma yapmak lazım. Bu da ciddi bir iş. Biz mesela Türkiye'den para topladık. Çok büyük ilgi oldu. Afganlılar'a yardım edeceğiz diye. Tekirdağ'dan filan çeyizlerinden güzel işlemleri çıkarttılar sattılar. Paraları bize verdiler. Kimisi bileziklerini çıkarttı. Şu kadar bilezik şu kadar yüzük şu kadar bilmem ne... Hepsini aldık.

Ben Karaři'ye gittim. Bunları paraya döndürdük. Karaři'de o zaman orada kalan mücahitlerle beraber çarpışan Türk talebeler vardı. Onlar geldiler. Hocam hoşgeldiniz, diye. Onlara paraları verdik. İmzaları attırdık. Bak size teslim ettik bunları, diye. Ve talimat verdik. Bu paraları götürüp adamların eline vermeyin, dedik. Neden? Çünkü onların reisleri alır cebine koyar. Böyle yapıyor, biliyoruz. Bunlarla bir kamyon, iki kamyon un alın. Yağ alın. Malzeme alın. Gidin filanca mülteci kampına. Her çadıra bir tane koyun. Böyle yapın, dedik. Öyle yaptılar.

Hayrın doğrudan doğruya fakirin eline geçmesi çok zor. Çok oyunlar dönüyor. Çok paylar kesiliyor. Çok dalavereler oluyor. Fakirin eline geçmiyor bir şey. Hakikî fakiri bulmak ve doğrudan doğruya hayrı muhtaç olanın eline ulaştırmak için mutlaka özel teşkilat kurmak lazım. Pürdikkat olmak lazım. Çünkü çok hırsız var. Çok arsız var. Çok yüzsüz var. Çok sahtekar var. Çok sömürücü var.

Arafat'ta geliyor. Çantasının kesiğini gösteriyor. Burada paramı çaldılar, diyor ağlıyor bir de. Her çadırda ayrıca ağlıyor. Konuşuyor.

Konuşma yaparken ağlıyor. Şıpır şıpır gözle-
rinden yaş döküyor. Çaldırdım, diyor. Para
verin, diyor. Hacı babalar da Arafat'ta hayır
sevaptır diye çıkartıp 100'er 100'er Riyalleri
veriyorlar. Bayağı bir para. Her çadırdan top-
luyor. Aynı adamı ben sonra oralarda her se-
ne görüyorum. Koca göbekli. Şişman. Öyle
fakir hâli yok. Aç açık hâli yok. Ağzı yüzü
düzgün. Derisi gergin. Nimet içinde bir insan.
Yalan söylüyor yani. Orada oturuyor. Çaldır-
dım diyor parasını. Yalan söylüyor.

Medine'de cebimde hayra verilecek para-
lar var, onları veriyorum giderken. Bir tanesi
geldi. Böyle birkaç kişi yanımda yürüyor.
Mescid-i Nebevi'nin kapılarından girdik avlusu
içindeyiz. Binası içinde değiliz. Oradaki fakir-
lere ben vererek gidiyorum.

Hâzâ harâm, Hâzâ harâm dedi birisi.

Yanıımızdan geçerken. Bana bu haram di-
yor, bu senin yaptığın iş, diyor. Ben de “Kar-
deşim, sadaka veriyorum. Niçin haram?” de-
dim. Yani anlayamadım. Ne demek istiyor?
Haram diyor. Sadaka veriyorum ben fukaraya.
Haram diyor.

Niye dedim? Dedi ki aziz kardeşim dedi. *Habîbî* dedi. Sevgilim demek yani. Dostum demek. Bunlar şebeke, dedi. *Şerike* bunlar, şirket bunlar, dedi. Yerine gitmiyor demek istedi yani. O zaman da Suud hükümeti suçlu. O da öyle sahtekârları yakalasin. Onları, şebekeyi orada çalıştırtmasın. O zaman da onlar suçlu. Ne yapayım ben. Ben iyi niyetle ona veriyorum.

Fakirin nerde olduğunu bilsem gideceğim onada vereceğim. Ama işte gelip geçici olduğumuz için yerini de bilmiyoruz. Ama Suud'dan başka bir yere gidiverdin mi, Somali'ye, Sudan'a, Bangladeş'e. Dünya kadar fakir bulursun. Git bir camiye. Çuvallarla para götürsen tırla para götürsen biter. Çok sefalet var. Bunların hepsini çözümllemeliyiz müslümanlar olarak.

c. Dünya İçin Çok Çalıştık Biraz da İslam İçin Çalışalım

Allah uyanıklık versin. Şu dünyaya çok çalıştık. Biraz da dinimiz için çalışmayı, biraz da kendimizi dine hizmete vakfetmeyi nasip etsin.

Arabamız var mı? Var. Evimiz var mı? Var. Yarınımız için maaşımız var mı? Var. Her şeyimiz yerli yerinde mi? Yerinde. Mübarek dünyanı doğrultmuşsun. Şu Allah'ın rızasını kazanmak için biraz da İslâm'a çalışsana. Hiç İslâm için çalışan insan yok. Herkesin işi var gücü var. Mühendis. Tarımcı. Esnaf. Tüccar. Bilmemne. Memur. Amir. Asker. Herkesin bir işi var, İslâm için çalışan yok.

Hocaların bile işleri var. Türkiye'de de öyle. Namazı kıldıktan sonra biraz oturdun mu sabah namazından sonra. Müezzin böyle Dik bakıyor. Yorgun öküzün sabana baktığı gibi bakıyor. Kızgın bakıyor yani. Yorgun öküz bu sabanı gene benim boynuma takacaklar. Gene beni çalıştıracaklar diye sabana kızar ya. Bunu benim boynuma takmasınlar diye. Öyle bakıyor. Sen aldırmıyorsun. Biraz daha duruyorsun.

Ne o? Kapacağız kardeşim. Çık dışarı. Burası Allah'ın evi değil mi? Allah'ın evi. Niye kapatıyorsun? Allah'ın eviyse ibadet edeceğim ben. Hem de Peygamber Efendimiz'in tavsiyesini tutacağım. Peygamber Efendimiz sabah namazından sonra işrak vaktine kadar oturun

buyurmuş. Onu tutacağım. Kardeşim çık dışarı, diyor. Ben dükkana gideceğim, diyor. Karşı tarafta dükkanım var benim, diyor. Hakikaten de öyle. Müezzinin örgücü dükkanı var. İmamın bilmem ne dükkanı var. Kuyumcu dükkanı var.

Bir yerde gittim. İmam kuyumcu. Giyim kuşamı yerinde. Elleri yüzüklü. Kuyumcu. İmam. Kuyumculuk yapıyor. İmamlık maaşını da alıyor. Allah rızası için yap. Aldığın parayı hayra ver. Hakka ver.

Hasılı batmışız. Yaralıyız. Gemi su alıyor. Hâlimiz perişan. Allah'ın dinine yardım etmemiz lazım. Zaman ayırıp gayret edip Allah'ın dini için çalışmalıyız.

El Fatıha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

Avustralya

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

